

A bolsevizmus világveszedelem

Írta

Huszár Károly

volt magyar miniszterelnök

A modern kultúra napjainkban egyik legnagyobb válságát éli át. Az emberiség negyven fokos lázbetegségben szenved. A nagy tömegek általános elégtelensége beteggétette az összes állami organizációkat. A bolsevizmus csak egyik fekélye az emberi társadalom beteg szervezetének. A XX. század embere elvesztette a lelki irányítót és idegesen kapkod új életideálok és új életformák után. A modern kapitalizmus bámulatos újításokat hozott, de egyúttal eddig ismeretlen gazdasági és szociális bajokat idézett fel. Államok, parlamentek, szociológusok, közgazdászok vesződnek a nagy probléma megoldásával. Az evolúció lassú és a revolúció gyors útján igyekeznek a gondolkodók, az úttörők, a népvezérek és a tömegek a sokszor tűrhetetlen helyzeten javítani. A modern parlamentek, világkongresszusok, a gazdasági érdekképviseletek versenyeznek egymással abban, hogy miként kell a szociális kérdést helyes irányban megoldani. A demokratikus társadalmi reformmunka javában folyt, mikor a világháború borzalmai reászakadtak az emberiségre. A fajok, nemzetek élet-halálkarca leírhatatlan szenvedéseket hozott minden országban a népre. A legyőzött országok vagyontalan tömegeinek vér és pénzáldozata teljesen felborította lelki egyensúlyukat, de a győztes országokban is nagy a szegények keserősége és szenvedése. A lövészárkokból hazakerült tömegek, a hadifoglyok, a rokkantak, az özvegyek, az árvák, a tönkretett existenciák milliói mind egy új társadalmi rend után sóvárognak. A tömegek erejük tudatára ébredtek és duzzadt önérettel részt kérnek sorsuk intézésében. A demokrácia hódító körúton van az egész világon és a dolgozó néprétegek szemlátomást nyomulnak elő az egész vonalon. Ez egy egészen természetes és öröndetes jelenség.

Ennek a nagy világváltozásnak is megvannak azonban a gyermekbetegségei. A betegbb állami szervezeteket előbb és erősebben támadják meg ezek a nyavalyák. A hatalmasabb, rendezettebb nemzeti organizmusok nagyobb ellenállást tudnak kifejteni ezzel a kórsággal szemben. A társadalmi reformerek nem mind jóakarátú és tudós orvosok, hanem sokan közülük csak a világnyomor konjunktúráit kihasználó önző kuruzslók és spekuláló néplázítók. Vannak közöttük fanatikusok, lázadók, de a leg-

többje öntudatos kihasználója a világínségnek. Egynémelyik a szociális meszszianizmus rajongó mártírja, de a javarészük egy degenerált embercsoport söpredéke, amely a mostani zűrzavart fel akarja használni arra, hogy a régi vezetők erőszakos elűzésével ők kerüljenek a társadalom élére. A világforradalom lángralob-bantásán dolgoznak ezek mind és a régi intézményeket erőszak-kal akarják lerombolni, még mielőtt elkészítették volna az új tár-sadalom alaprajzát. Az éleggületlenség kétségbeesett dühével akarnak felrobbantani mindent, hogy azután a káoszból felépítsék a maguk utópiáját. Az emberiség alja aszisztál ennél a démoni munkánál és a legnagyobb kegyetlenséggel folyik az egész világ aláaknázása. Oroszország kimondhatatlanul szenved ez alatt a járom alatt. Magyarország túl van ezen az ázsiai pestisen, de állami szervezetünk minden része erősen meg lett támadva. E mii célja hiteles és szakszerű összefoglalásban megmutatni a kultur-népeknek, hogy mit csinált a bolsevizmus diktatúrája Magyar-oroszországból. Itt-ott tálán kissé túlságosan részletes, de éneikül nem volna tökéletes a kép.

Ha államférfiak, szociálpolitikusok, pedagógusok, tudósok, munkásvezérek, bírák, katonák, polgármesterek, írók, papok, köz-gazdászok, moralisták és diplomaták olvasni fogják a magyar nemzet Golgotha-járását, sokat tanulhatnak és okulhatnak belőle. A magyar bolsevizmus kórvázlata ez a könyv. Megdöbrentő ada-tai a pokol kapuit tárják fel a világ szemei előtt. Kitűnő munka-társaim a magyarság legjobb fejei, szakavatott tollal örökítették meg a proletárdiktatúra hiteles történetét. Ez az első nagy ösz-szefoglaló munka, amely a kommün tevékenységét szakszerűen is-merteti. Ebből megtanulhatják a bolsevizmus járványának ki-tett népek, hogy mi minden forog kockán, ha a világ hatalmi ténye-zői idejekorán közös frontot nem csinálnak a bolsevizmus ellen.

A magyarság egészséges szervezete leküzdötte ezt a nehéz kórságot. Mi tudjuk) hogy mitől kaptuk a betegséget, azt is tud-juk, hogy'minek köszönhetjük megmenekülésünket. Még nem vagyunk egészségesek, de rekonvaleszcenseknek érezzük magun-kat. Állandó újabb fertőzés veszélye fenyeget ugyan, de mi hisz-zűk, hogy már immunisok vagyunk ez ellen a lelki kórság ellen.

Azt azonban nyíltan világgá kiáltjuk, hogy a bolsevizmus bacilusa nem ismer vámsorompókat. Ez a mételty veszélyezteti az egész emberiséget. A munkásosztály egyenjogúsítása és be-kapcsolása az államkormányzásba elengedhetetlenül szükséges. Mint kétségbeejtő világjelenség mutatkozik a proletariátus egy^ részének nagyzási hóhortja és a kizárólagos osztályuralomra való törekvése. Ha minden érdekelt tényező közös erővel szembe nem száll ezzel a jogosulatlan- törekvéssel, akkor hosszú ideig a tár-sadalmi forradalmak kórháza lesz az egész Európa, népek és nemze-*tek fognak elpusztulni bele, a modern barbárság áldozatává lesz a keresztény civilizáció és kimondhatatlan szenvedések várnak az egész emberiségre.

A magyar proletárdiktatúra bebizonyította a világnak, hogy a termelési eszközök közbirtokba váló vétele nem az a csodaszor,

amelynek a szociáldemokraták hitték, sőt rosszabb orvosság, mint maga a betegség. Kiderült, hogy a tanácsrendszer nem a tehetőségesek és puritánok, nem a dolgozók és az idealisták uralmát jelenti, hanem a hazardőrökét és a gonosztevőkéét. A kommunista gazdasági rendszer összeomlott, saját belső hibái folytán, mert a termelést a minimumra redukálta. Hogy a burzsujokat proletarizálják, mesterségesen fokozták a drágaságot. A kapitalizmus elpusztítása érdekében örülten hamisították a pénzt. Primitív csereforgalommal tudták csak fentartani az élelmezést. A gazdasági tetszhalál volt a kommün. A proletáruralom alatt a legtöbbet szenvedtek a munkáscsaládok. A bolsevista diktatúra, a kisebbség zsarnoksága könyörtelenül végig gázolt minden jogon és szabadságon. A véghezvitt erkölcsi és anyagi rombolással szemben semmi eredményre sem tudtak hivatkozni. Ezeréves intézményeket döntöttek le, de egyetlen újat sem tudtak életre kelteni, mert a kontárok és laikusok kezére bíztak mindent az államban. A szellemi munkásokat degradálták és a mobnak hízelegtek. A bolsevista kormány korrupszága, zsarnoksága és nyomorúsága példa nélkül való. Budapestről akarták a világot felláztatni Kun Béláék és Bécsben még most is ebben törnek a fejüket. Forradalmi módszerük és világpropagandájuk segítségével futótűzként terjed a bolsevizmus. Hol itt, hol ott csapnak fel a lángok. Öngyilkosságot követ el az az állam, amely ezt tétlenül nézi.

Míg meg nem alakul az antibolsevista világszövetség és míg minden kultúrnemzet vezetői kezet és segítséget nem nyújtanak egymásnak a szociális világforradalom elhárítására, addig folyton erősödik a bolsevizmus világáramlata.

Akiknek szent a demokrácia, a kultúra, az erkölcs, a jogrend, a haladás, a béke, a kereszténység, a tisztességes vagyonosodat, a szabadság és a liberalizmus uralma, fogjanak össze mind a bolsevizmus ellen, amely nem egyéb, mint a csöcselék terrorisztikus zsarnoksága az egész emberiség felett.

Világ népei egyesüljete — a bolsevizmus ellen!